

spørgselen og anmoder ham om at sige, hvorledes det forholder sig med den Sag, da jeg ved, at de Folk, der her er Tale om, længes efter at faa at vide, hvorledes de ere stillede.

Jeg spurgte den højtærede Indenrigsminister om, hvorledes Udsigterne vare for en Meterlov. Ministeren svarede mig ikke derpaa — det er sagtens en Forglemmelse — og jeg gentager derfor ogsaa dette Spørgsmaal, idet jeg tror, at det ikke alene er mig men overmaade mange Mennesker her i Landet, der længes efter at faa en saadan Lov. Jeg fremdrager Sagen, ogsaa fordi den har en speciel københavnsk Interesse. Justeringen af Vægte, Lodder og Maal foretages jo nu gennem Københavns Kommune paa Justerkammeret. Tidligere var denne Ret given til alle Stiftshovedstæder, men den er nu — jeg ved ikke hvornaar — overdragen til København alene. Ikke alene de lokale, men ogsaa for en Del de administrative Forhold ere imidlertid for Justerkammerets Vedkommende meget mangelfulde, og Kommunen vilde gerne foretage en Forandring derved, men hver Gang der er talt derom i Kommunalbestyrelsen, har man sagt: Ja, men nu faa vi jo vel snart en Meterlov. Det er naturligvis ikke afgørende for Lovgivningsmagten, om det berører specielt københavnske Interesser, men der er ogsaa en almen Interesse knyttet dertil, som jeg tror, at Staten ogsaa er tjent med at faa ordnet. Jeg tillader mig derfor atter at spørge Ministeren, om vi i den nuværende Samling eller dog ret snart kunne vente en Meterlov.

Jeg rettede et andet Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, men jeg erkender, at Adressen var fejl; jeg burde have rettet det til den højtærede Finansminister. Jeg spurgte, om Ministeren blandt de Opgaver i Retning af social Statistik, som Statistisk Bureau har, var villig til at optage en Udarbejdelse og Undersøgelse vedrørende Arbejdsløshed, altsaa en Arbejdsløshedsstatistik. Jeg retter nu Spørgsmaalet til den højtærede Finansminister og beder ham svare mig derpaa. Det har overmaade stor Betydning ikke alene for dem, det maaske mest direkte berører, Arbejderne, men ogsaa for Socialpolitikkerne. Folk, som have Interesse

for denne Sag, ville vistnok sammen med Arbejdernes Organisationer være Ministeren meget taknemmelige for, om man vilde optage denne efter min Mening meget vigtige Opgave. Jeg gentager, hvad jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet, at den Assistance, som Fagorganisationen vil kunne yde Bureauet, og som vel ikke er ganske uvæsentlig, vil blive ydet.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Marineminister. Ministeren paastod, at Marinen vil beholde de Assistenten til 1,100 Kr. Stykket, som uddannes under de ny Forhold paa Maskinskolen. Jeg har tvivlet derpaa og tvivler fremdeles. Lad os nu se, naar Assistenterne have tjent deres 4 Aar efter Skoletidens Udløb, hvor mange vi saa beholde. Til den Tid kunne vi optage Diskussionen om denne Sag. Jeg fremdrog et andet Spørgsmaal, og jeg støttede mig her til Udtalelser af et københavnsk Blad, der staar den højtærede Minister meget nær. Det var angaaende Underofficerernes personlige Deltagelse i Arbejdet. Ministeren sagde Spalte 499, at „Historierne ere Opkog paa gamle Pølsepinde, gamle Paradenumre, som man stadig møder op med“. Det sagde den højtærede Minister, og det er jo ganske forstaaeligt, at det paagældende Organ straks møder frem med en Erklæring om, at dets Meddelelser have været rigtige, og siger, at det vil være i Stand til at paapege, hvilke Officerer, hvilket Skib og hvilken Dato de omtalte Straffe bleve idømte disse Underofficerer. Det er ikke min Sag at forsvare det paagældende Organ. Jeg skal heller ikke holde det frem som Sandhedsvidne, det tør jeg ikke, men da det er et af Ministerens egne Organer, kunde der dog være Anledning for Ministeren til at undersøge, om der alligevel ikke skulde være noget deri. — Jeg omtalte et andet Spørgsmaal, men jeg skal erkende, at jeg svækkede mine egne Udtalelser her noget ved at sige, at saa vidt mig bekendt var den Ting nu ophævet. Det var om Forholdet med Underofficerernes Huslejebetaling i Nyboder. Jeg sagde, at, saa vidt mig bekendt, havde man hidtil behandlet Underofficererne paa den Maade, at naar de boede i Nyboder, skulde de ingen Huslejegodtgørelse have, fordi de havde Kvarter in natura, men samtidig siger man, at naar de have Lej-